

ແຜນການສອນ

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 8 ຕຸລາ 2006 (10-8-2006)

ຍົດຫມັ້ນຢູ່ກັບຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າ

ຂໍ້ພຣະຄົມຟີໃນບົດຮຽນ: 1 ຕມທ 4:6-16

ຄວາມຈິງໃນພຣະຄົມຟີ: ຄົນທີ່ເຊື່ອຕ້ອງພັດທະນາແລະສະແດງອອກໃຫ້ເຫັນການດຳລົງຊີວິດທີ່ເຫຼື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າ.

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ: ບົດຮຽນນີ້ແມ່ນເພື່ອຊ່ອຍເຫລືອທ່ານໃຫ້ຈັດຕຽມດຳລົງຊີວິດອັນແທ້ຈິງດ້ວຍ:

- ໃຫ້ເຂົ້າໃຈເຖິງສ່ວນປະກອບຂອງການດຳລົງຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າ.
- ສ້າງແຜນການສຳລັບໃຫ້ເຕີບໃຫວ່ຂຶ້ນໃນຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າ.

ການຈັດຕຽມຂອງຄູ:

1. ອະທິຖານຂໍການຊົງນຳຈາກອົງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ກ່ອນເລີ່ມສຶກສາພຣະຄົມຟີແລະບົດຮຽນ
2. ອ່ານຂໍ້ພຣະຄົມຟີທີ່ໃຊ້ໃນບົດຮຽນນັ້ນ ດ້ວຍການຕິກຕອງ, ຜິຈາຣະນາ
3. ອ່ານບົດຮຽນຂອງນັກຮຽນ ເພື່ອຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈແຈ້ງໃນບົດຮຽນທີ່ຈະນຳໄປສອນ
4. ອ່ານ "ແຜນການສອນ", ຫມາຍບ່ອນສຳຄັນໄວ້, ປັບປຸງແກ້ໄຂ, ຖ້າມີເລື່ອງປະກອບຫລືຕົວຢ່າງກໍຈິດໄວ້

ແຜນການສອນ

1. ສຳຮວດຈຳນວນນັກຮຽນ ຖາມຂ່າວຫາຜູ້ຂາດເພື່ອຈະໄດ້ສົ່ງຂ່າວຫາແລະອະທິຖານເພື່ອ
2. ຖາມນັກຮຽນວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮຽນເລື່ອງຫຼັກໃນວັນທີ່ຜ່ານມາ
3. ໃຫ້ນັກຮຽນຄົນນຶ່ງແບ່ງປັນ 2-3 ນາທີ ຈາກປະສົບການຊີວິດກັບພຣະເຈົ້າໃນອາທິດທີ່ຜ່ານມາ, ຄຳພາຍສັ້ນໆ
4. ອະທິຖານເປີດຫ້ອງຮຽນ, ອະທິຖານເພື່ອຜູ້ຂາດການຮຽນນີ້ ແລະເລີ່ມຕົ້ນໃນການສອນ

ຂັ້ນຕອນທີ 1

ຄຳນຳ:

1. **ເລົ່າເລື່ອງສັ້ນ:** ສອງຄົນເຂົ້າໄປໃນຫ້ອງກາຍບໍລິຫານ ຄົນທຳອິດເລີ່ມເຮັດກາຍບໍລິຫານຂອງລາວ ແຕ່ອີກຄົນນຶ່ງໄປນຶ່ງເບິ່ງລ້າໆ. ຜູ້ທີ່ນຶ່ງຢູ່ລ້າຖາມຜູ້ເຮັດກາຍບໍລິຫານວ່າ " ເຈົ້າກຳລັງເຮັດຫຼັກ? ເປັນຫຼັກຈິ່ງເຮັດແນວນັ້ນ? " ຜູ້ເຮັດກາຍບໍລິຫານຕອບວ່າ " ຂ້ອຍກຳລັງເຮັດກາຍບໍລິຫານ, ເພື່ອໃຫ້ສຸຂະພາບດີ, ມີອາຍຸຍືນ " ຜູ້ນຶ່ງຢູ່ລ້າຈຶ່ງຮູ້ວ່າການເຮັດກາຍບໍລິຫານນັ້ນດີ ເປັນວຽກຫນັກທີ່ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່. ແລວຜູ້ເຮັດກາຍບໍລິຫານຖາມຜູ້ນຶ່ງຢູ່ລ້າຄືນວ່າ " ຄັນຊິນເຈົ້າມາຫ້ອງກາຍບໍລິຫານເຮັດຫຼັກ ຖ້າມານຶ່ງຢູ່ລ້າໆ? ", ຜູ້ນຶ່ງຢູ່ລ້າຕອບວ່າ " ຂ້ອຍມານຶ່ງ ຢູ່ຫ້ອງນີ້ກໍເພື່ອຈະຮັບເອົາເທື່ອແຮງເພີ່ມ " **ຄຳຖາມ:** ໃນຊີວິດຄຣິສຕຽນຂອງພວກເຮົາມີຫຼັກແດ່ທີ່ຄ້າຍຄືກັບຜູ້ທີ່ໄປນຶ່ງຢູ່ຫ້ອງກາຍບໍລິຫານລ້າໆ ຄືນາໂບດໃນວັນອາທິດເພື່ອຈະຮັບເອົາຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າ ແຕ່ອີກ 6 ມື້ຢູ່ນອກໂບດບໍ່ໄດ້ເຮັດເຫມືອນກັບເປັນຜູ້ທີ່ມີຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າເລີຍ?

ອະທິບາຍ: ບົດຮຽນໃນມື້ນີ້ຈະສອນເຮົາເລື່ອງການປັບປຸງພັດທະນາ "ຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າ".

ຂັ້ນຕອນທີ 2

1. ຮັບເອົາການບໍາລຸງລ້ຽງ: (1 ຕີໂມທຽວ 4:6-7ກ)

- 1) ໃຫ້ນັກຮຽນອາສາອ່ານພຣະທັມ 1 ຕີໂມທຽວ 4:6-7ກ
- 2) **ຕັ້ງຄໍາຖາມ:** ເປັນຫຼັງພວກເຮົາຈິ່ງມັກກິນອາຫານສໍາເຣັດຮູບ Fast Food ແທນທີ່ຈະກິນອາຫານທີ່ມີຄຸນນະພາບດີ?
- 3) **ອະທິບາຍ.** ໃນຊີວິດດ້ານຈິດວິນຍານຂອງພວກເຮົາ ພວກເຮົາມັກຈະກິນ "ອາຫານທີ່ໂຮ່ປໂຍດ" ຫລາຍກວ່າອາຫານບໍາລຸງລ້ຽງທີ່ດີ.
- 4) **ໃຫ້ນັກຮຽນຄິດຫາ** 1) ອາຫານເສັຽຝ່າຍຈິດວິນຍານ ທີ່ຜູ້ນໍາ(ຄຣູສອນ)ສາສນາ ນໍາມາປ້ອນຄົນສມັຍນີ້ມີຫຼັງແດ່ 2) ອາຫານດີຝ່າຍຈິດວິນຍານທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຄຣິສຕຽນເຕີບໃຫຼ່ໃນຊີວິດທີ່ເຫຼື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າມີຫຼັງແດ່?
- 5) **ຕັ້ງຄໍາຖາມ:** ຈະເກີດຫຼັງຂຶ້ນຖ້າຫາວ່າເຮົາກິນອາຫານເສັຽຝ່າຍວິນຍານໄປເລື້ອຍ? ແລະຖ້າໄດ້ກິນອາຫານທີ່ດີຝ່າຍວິນຍານເດ?

ຄໍາຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໃນພຣະທັມ 1 ຕີໂມທຽວ 4:6-7ກ

- 1. ມີອາຫານເສັຽຝ່າຍວິນຍານແນວໃດແດ່ທີ່ໄດ້ຜລິດອອກມາໃນສມັຍນີ້?
- 2. ພວກເຮົາຈະພັດທະນາຄວາມຫົວກະຫາຍອາຫານທີ່ດີຝ່າຍວິນຍານຢ່າງໃດ?
- 3. ຄຸນສົມບັດ ຫລືນິສັຍການມີຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃນໃນພຣະເຈົ້າຈະເຕີບໃຫຼ່ຂຶ້ນແນວໃດແດ່ ຖ້າພວກເຮົາຫາກພັດທະນະໃຫ້ຊີວິດດ້ານຈິດວິນຍານມີສຸຂພາບດີຂຶ້ນ?

ຂັ້ນຕອນທີ 3.

2. ຝຶກຝົນຕົນເອງ: (1 ຕີໂມທຽວ 4:7ຂ-10)

- 1) ໃຫ້ນັກຮຽນອາສາສມັກອ່ານພຣະທັມ 1 ຕີໂມທຽວ 4:7ຂ-10
- 2) **ອະທິບາຍ:** Godliness ເປັນພາສາກຣີກ ມີຄວາມຫມາຍວ່າ ໂຄຣິບພຣະເຈົ້າ, ຢາເກງພຣະເຈົ້າ, ເອົາພຣະເຈົ້າເປັນສູນກາງໃນຊີວິດ, ມີຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າ.

ຄໍາຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໃນພຣະທັມ 1 ຕີໂມທຽວ 4:7ຂ-10

- 1. ການອອກກໍາລັງກາຍ ຫລືເຮັດກາຍບໍຣິຫານ ມີຜົນປໂຍດຫຼັງແດ່?
- 2. ເປັນຫຼັງການເຮັດກາຍບໍຣິຫານຈິ່ງມີຄຸນຄ່າທີ່ຈໍາກັດ ມີຂອບເຂດ?
- 3. ການຝຶກຝົນດ້ານຈິດວິນຍານມີປໂຍດຫຼັງແດ່?
- 4. ການຝຶກຝົນຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າ ຕ້ອງມີວິນັຍແນວໃດແດ່?

ຂັ້ນຕອນທີ 4

3. ສະແດງອອກຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າ (1 ຕີໂມທຽວ 4:11-16)

- 1) ໃຫ້ນັກຮຽນອາສາສມັກອ່ານພຣະທັມ 1 ຕີໂມທຽວ 4:11-16)
- 2) **ຕັ້ງຄໍາຖາມ:** ໃນແງ່ມມໃດຂອງຊີວິດທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງວາງແບບຢ່າງຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າແກ່ຄົນອື່ນ? ໃຫ້ນັກຮຽນເບິ່ງໃນຂໍ້ພຣະຄໍາພີ ແລະເບິ່ງໃນບົດຮຽນເພື່ອຊອກຫາຄໍາຕອບ.
- 3) ຖ້າຫ້ອງຮຽນໃຫຼ່ ໃຫ້ແບ່ງນັກຮຽນອອກເປັນ 4 ກຸ່ມ ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມເອົາເຣື່ອງສັ້ນຕໍ່ໄປນີ້ແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນກັນ (ຖ້າຫ້ອງຮຽນນ້ອຍບໍ່ຕ້ອງແຍກ ອາດຈະເລືອກເອົາເຣື່ອງນຶ່ງຫລືສອງເຣື່ອງແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນກັນ ຖ້າເຫັນວ່າມີເວລາພໍ) 1) ເພື່ອນຮ່ວມງານໃນໂຮງງານຂອງທ່ານມັກແຕ່ໄປໂອ້ລົມຄົນອື່ນ ທ່ານຕ້ອງໄດ້ເຮັດ

ວຽກຫລາຍແລະມີຄວາມກົດດັນຫລາຍຂຶ້ນ ທ່ານຈະສະແດງຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານແນວໃດ ຖ້ານການສະຖານະການແບບນັ້ນ? **ຂ** ເພື່ອນບ້ານທີ່ຍ້າຍມາຢູ່ໃໝ່ເປີດດິນຕຣີດັ່ງຈິນແສບແກ້ວຫູເປັນເວລາ ຫລາຍຊົ່ວໂມງ ລາວທັງຂັບຮີດໂວ ຊຶ່ງອາດຈະເປັນອັນຕະລາຍແກ່ເດັກແລະສັດລ້ຽງ ໃນສະຖານະການເຊັ່ນນີ້ ທ່ານຈະສະແດງຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສ ໃນພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານຢ່າງໃດ? **ຮ** ຄົນເມົາເຫລົ້າໄດ້ຂັບຮີດຕໍາຄົນທີ່ທ່ານ ຮັກຕາຍໄດ້ຫລາຍປີຜ່ານມາແລ້ວ ແລະທ່ານຮູ້ຂ້າວວ່າລາວກໍາລັງຈະອອກຈາກຄຸກ. ເພາະວ່າທ່ານຢູ່ໃນເມືອງ ນ້ອຍ ມີໂອກາດທີ່ຈະໄດ້ພົບກັບລາວໃນມື້ໃດມື້ນຶ່ງ ທ່ານຈະສະແດງຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າກັບລາວ ແນວໃດ? **4** ເພື່ອນຄຣິສຕຽນຄົນນຶ່ງທີ່ທ່ານເຊື່ອວາງໃຈໄດ້ຫັກຫລັງທ່ານ ທ່ານແລະລາວໄປໂບດດຽວກັນແລະ ໄດ້ຮັບໃຊ້ວຽກງານພຣະເຈົ້າຫລາຍຢ່າງດ້ວຍເອົາໃຈໃສ່ ທ່ານຈະສະແດງຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າຂອງ ທ່ານໃນສະພາບການເຊັ່ນນີ້ແນວໃດ?

- 4) **ຕັ້ງຄໍາຖາມ:** ການຕອບສນອງດ້ວຍຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າຕໍ່ສະຖານະການຕ່າງໆດັ່ງກ່າວນີ້ຈະສົ່ງຜົນ ດີຕໍ່ທັງຊີວິດເຮົາ ແລະຊີວິດຂອງຄົນອື່ນຢ່າງໃດ?
- 5) **ຕັ້ງຄໍາຖາມ:** ບັນດາຜູ້ທີ່ເຊື່ອຕ້ອງປ່ຽນແປງຫຼັງແຕ່ ເພື່ອເຂົາເຈົ້າຈະໄດ້ສະແດງຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະ ເຈົ້າ?
- 6) **ອະທິບາຍ:** ໂປໂລ ໄດ້ບອກຕີໂມທຽວໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ໃນການອ່ານ, ສັ່ງສອນພຣະຄັນຟີ ແລະຫນູນໃຈຄົນທັງ ຫລາຍໃຫ້ດໍາເນີນຊີວິດຕາມພຣະຄັນຟີ.
- 7) **ແລກປ່ຽນຄວາມຄິດ:** ໂປໂລ ຢາກບອກບັນດາຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນສມັຍນີ້ໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ໃນເຮືອງໃດ?

ຄໍາຖາມເພື່ອແລກປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນໃນພຣະທັມ 1 ຕີໂມທຽວ 4:11-16

1. ໃນແງ່ນູມໃດໃນຊີວິດຂອງເຮົາ ທີ່ເຮົາຕ້ອງສະແດງຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາອອກ?
2. ເປັນຫຼັງພວກເຮົາຈຶ່ງຈໍາເປັນຕ້ອງວາງແບບຢ່າງແກ່ຄົນອື່ນ?
3. ເປັນຫຼັງພວກເຮົາຈຶ່ງຕ້ອງປະຕິບັດຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າ?
4. ການປະຕິບັດຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າຈະສາມາດຮັບໃຊ້ຊ່ອຍເຫລືອຄົນອື່ນໄດ້ຄືແນວໃດ?

ຂັ້ນຕອນທີ 5

ສລູບ

- ຢຶດຫມັ້ນໃນຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າດ້ວຍການຮັບເອົາຄໍາສອນຈາກພຣະຄັນຟີເພື່ອບໍາລຸງລ້ຽງຈິດ ວິນຍານ
- ຢຶດຫມັ້ນໃນຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າດ້ວຍການຈູງໃຈຄົນອື່ນໃຫ້ຢູ່ໃນວິນິຍັດນິດານຈິດວິນຍານ
- ສະແດງຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າດ້ວຍການເປັນແບບຢ່າງທີ່ດີ, ສິດສອນພຣະຄັນຟີ, ໃຊ້ຂອງພຣະອາຊ ທ່ານ ທີ່ຕົນມີຢູ່, ແລະເຕີບໃຫຼ່ຂຶ້ນໃນຊີວິດຝ່າຍວິນຍານໄປສູ່ຄວາມເປັນຜູ້ໃຫຼ່ຢ່າງຫມັ້ນຄົງ.

1. **ອະທິບາຍ:** ພວກເຮົາໄດ້ຮຽນຫລາຍຢ່າງໃນການດໍາລົງຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ນີ້ໄປແມ່ນພວກເຮົາ ຕ້ອງນໍາໄປປະຕິບັດ.
2. **ອະທິຖານປິດຫ້ອງຮຽນ**

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 8 ຕຸລາ 2006 (10-8-2006)

ຍົດຫມັ້ນຢູ່ກັບຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າ

ຂໍ້ພຣະຄົມຟີໃນບົດຮຽນ: 1 ຕມທ 4:6-16

ຄວາມຈິງໃນພຣະຄົມຟີ: ຄົນທີ່ເຊື່ອຕ້ອງພັທນາແລະສະແດງອອກໃຫ້ເຫັນການດໍາລົງຊີວິດທີ່ເຫຼື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າ.

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ: ບົດຮຽນນີ້ແມ່ນເພື່ອຊ່ອຍເຫລືອທ່ານໃຫ້ຈັດຕຽມດໍາລົງຊີວິດອັນແທ້ຈິງດ້ວຍ:

- ໃຫ້ເຂົ້າໃຈເຖິງສ່ວນປະກອບຂອງການດໍາລົງຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າ.
- ສ້າງແຜນການສໍາລັບໃຫ້ເຕີບໃຫວ່ຂຶ້ນໃນຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າ.

ຂ້າພະເຈົ້າຈະເປັນຄຣິສຕຽນທີ່ແຂງແຮງຂຶ້ນໄດ້ຢ່າງໃດ?

ໃນຕົ້ນປີ 1960 ນັ້ນ, ຄົນຈໍານວນຫລວງຫລາຍໄດ້ຝຶກຫັດຮ່າງກາຍໃນຂະນະທີ່ເບິ່ງລາຍການໃນໂທຣະພາບຊຶ່ງສະແດງໂດຍທ່ານ ແຈກ ລາແລນ. ຫນ້າສັ່ນເລີນແທ້, ດຽວນີ້ທ່ານມີອາຍຸໄດ້ເກົ້າສິບກວ່າປີແລ້ວ ແຕ່ວ່າເພິ່ນຍັງເບິ່ງເປັນຢ່າງຄົນຫ້າສິບກວ່າປີເທົ່ານັ້ນ. ເພາະວ່າສຸຂະພາບແລະການຫັດແຮງໄດ້ເປັນສ່ວນສໍາຄັນໃນຊີວິດຂອງເພິ່ນ. ທ່ານ ລາແລນໄດ້ຮັບປະສົບການກັບສິ່ງທີ່ເພິ່ນໄດ້ຮັບມາຈາກການຫັດແຮງຂອງເພິ່ນ.

ທຸກວັນນີ້ ຄົນທີ່ໃຫວ່ແລ້ວຈໍານວນຢ່າງຫລວງຫລາຍໄດ້ບັນຈຸເອົາສຸຂະພາບດ້ານຮ່າງກາຍໃຫ້ເປັນສິ່ງສໍາຄັນໃນຊີວິດຂອງຕົນເອງ. ໃນເມື່ອບໍ່ມີອັນໃດຜິດທີ່ຈະຝຶກຮ່າງກາຍຂອງຕົນເອງ ເພື່ອຈະເປັນ " ຄົນເຊື່ອທີ່ແຂງແຮງ " ໃນທາງຄວາມຮູ້ສຶກດ້ານຮ່າງກາຍ, ແຕ່ວ່າຍັງມີຄົນເຊື່ອຈໍານວນຫລວງຫລາຍບໍ່ໄດ້ສົນໃຈນໍາການຫັດແຮງຝ່າຍວິນຍານ. ຖ້າຫາກວ່າເຮົາຈະຈັດຕຽມຊີວິດອັນແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາຕ້ອງເປັນຄຣິສຕຽນທີ່ແຂງແຮງດ້ວຍການບໍລິຫານແລະການຮັບເອົາອາຫານຝ່າຍວິນຍານ.

ໂປໂລຕ້ອງການໃຫ້ຕີໂມທຽວເປັນຜູ້ນໍາທີ່ແຂງແຮງ ແລະຊ່ອຍເຫລືອຄົນທີ່ເຊື່ອຢູ່ໃຕ້ການຮັບໃຊ້ຂອງເພິ່ນໃຫ້ເປັນຄຣິສຕຽນທີ່ແຂງແຮງ. ເຖິງແມ່ນວ່າບາງຄົນໃນສມັຍຂອງໂປໂລຈະຕັ້ງໃຈກິນອາຫານທີ່ມີຄຸນນະພາບ, ບໍລິຫານຮ່າງກາຍຂອງຕົນ, ແລະມີວິນິດດ້ານວິນຍານກໍຕາມ, ແຕ່ວ່າພວກເຂົາກໍໄດ້ສິ່ງເສີມຊີວິດການເປັນຢູ່ດ້ານວິນຍານທີ່ຂາດຄຸນນະພາບ. ໂປໂລໄດ້ທ້າທາຍຕີໂມທຽວໃຫ້ໄດ້ເຫັນຄວາມສໍາຄັນຂອງການພັທນາ ແລະຮັກສາຊີວິດການເປັນຢູ່ທີ່ຢູ່ໃນພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງແທ້ຈິງ.

ທ່ານພ້ອມທີ່ຈະເປັນຄົນຝ່າຍວິນຍານທີ່ແຂງແຮງບໍ່? ຈົ່ງຈັບເອົາພຣະຄົມຟີຂອງທ່ານ, ແລ້ວຫັນໃຈເຂົ້າຢ່າງແຮງດ້ວຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ, ຈົ່ງຫັນໃຈອອກດ້ວຍການອະທິຖານຂອງພຣະປັນຍາ, ເບິ່ງໃຫ້ແຈ້ງຊັດ, ແລະໃຫ້ເຂົ້າໃຈ ແລະກວດກາເບິ່ງບົດຮຽນທີ່ໂປໂລເວົ້າເຮື່ອງການເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າ.

ສຶກສາພຣະຄົມຟີ

1. ຈົ່ງຮັບເອົາການບໍາລຸງລ້ຽງ (1 ຕມທ 4:6-7ກ)

ລັກສະນະຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ດີຂອງພຣະເຊື່ອຄຣິດ ແມ່ນຈັດຫາການສອນທີ່ດີທີ່ມາຈາກພຣະຄົມຟີໃຫ້ແກ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ເຊື່ອ. ເມື່ອໂປໂລໄດ້ບອກກັບຕີໂມທຽວຈົ່ງແນະນໍາສິ່ງເຫລົ່ານີ້ອອກໄປ ແມ່ນເພິ່ນຢາກໃຫ້ສອນພຣະທັມຢ່າງ

ຖືກຕ້ອງ. ການສິດສອນຂອງໂປໂລທີ່ເພິ່ນເອງກໍເປັນຜູ້ປະກາດນັ້ນ ໄດ້ຮັບການຕີນໃຈຈາກພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດໃຫ້ໄດ້ ຂຽນຈິດຫມາຍແລະດຽວນີ້ໄດ້ກາຍເປັນພາກສ່ວນນຶ່ງໃນພຣະທັມຄົມພິໄຫມ່ (2 ເປໂຕ 3:15-16), ເພື່ອຈະໄດ້ເປັນ ຄຳສອນທີ່ຈະຕ້ອງຜັງໃຫ້ຄັກ. ຄຳເວົ້າຂອງພຣະເຢຊູ (1 ຕມທ 6:3) ແລະຄຳສອນອັນສັກສິດໃນພຣະຄົມພິເດີມ (2 ຕມທ 3%15) ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເປັນຄຳສອນອັນຖືກຕ້ອງ. ບົດຮຽນໃນອາທິດກ່ອນໄດ້ເວົ້າເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງທຸກໆ ຄົນທີ່ເຊື່ອໃຫ້ຕັ້ງໜັ້ນຢູ່ໃນຄວາມຈິງ, ຊຶ່ງເປັນຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ ແທນທີ່ຈະເປັນໄປຕາມນິຍາຍ. ເມື່ອຄົນທີ່ເຊື່ອ ໄດ້ຕັ້ງຢູ່ໃນຄວາມຈິງ ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມຮັບຜິດຊອບທີ່ຈະແນະນຳຄວາມຈິງນັ້ນຕໍ່ຄົນອື່ນວ່າເປັນພາກສ່ວນສຳຄັນຂອງ ການຮັບໃຊ້ພຣະຄຣິດ ແລະຈັດແຈງຄົນທີ່ເຊື່ອທັງຫລາຍໃຫ້ມີການໃຊ້ຊີວິດຝ່າຍວິນຍານຢ່າງແຂງແຮງ.

ໃນຂະນະທີ່ຕີໂມທຽວໄດ້ສອນ ແລະທັງໄດ້ຕິດຕາມພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ເປັນ ພຽງແຕ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ຊື່ສັດເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ວ່າເພິ່ນໄດ້ເປັນຜູ້ລ້ຽງຝ່າຍວິນຍານຂອງເພິ່ນເອງດ້ວຍ. ຄົນອື່ນນັ້ນໄດ້ຕິດຕາມຄຳ ສອນທີ່ເປັນແບບນິຍາຍທີ່ໂງ່ແລະບໍ່ໜ້ານັບຖື, ເຂົ້າສ່ວນໃນການເດົາທີ່ຂາດຈຸດແລະບໍ່ສິ້ນສຸດ (ເຫມືອນດັ່ງໃນບົດ ຮຽນໃນອາທິດກ່ອນ). ໂປໂລໄດ້ສັ່ງຕີໂມທຽວບໍ່ໄດ້ເຂົ້າກ່ຽວຢ່າງໃດທັງໝົດກັບນິຍາຍເຫລົ່ານັ້ນ.

ຄົນທີ່ເຊື່ອທັງຫລາຍບໍ່ຄວນຈະເຂົ້າມີສ່ວນຫຼຽງກ່ຽວໃນການສຶກສາ ແລະຖືກຖຽງເພາະພຽງຄິດວ່າມັນເປັນ ເລື່ອງ " ວິນຍານ ". ບໍ່ແມ່ນໝົດທຸກສິ່ງທີ່ຖືວ່າເປັນວິນຍານນັ້ນຈະໃຫ້ປະໂຫຍດແກ່ເຮົາ. ຄົນເຊື່ອຫລາຍຄົນໄດ້ຕົກ ລາງຈາກຄວາມຈິງອັນສຳຄັນຂອງຂ່າວປະເສີດ ເພາະວ່າໄດ້ຕິດຕາມການທີ່ເຂົາເອີ້ນວ່າຄວາມເລິກລັບແລະກົດທີ່ລີ້ ຊ່ອນໃນພຣະຄົມພິ, ແລະຊອກຫາລະຫັດລັບວ່າວັນຂອງການກັບມາຂອງພຣະຄຣິດນັ້ນແມ່ນວັນໃດ, ຕິດຕາມຫາການ ສະແດງວ່າຈະທຳຢ່າງໃດທີ່ຈະເປັນຄົນສຸຂພາບດີ, ລວຍຊັບສິນ, ແລະມີຊີວິດອັນຢູ່ເຢັນເປັນສຸກເຊັ່ນດຽວກັນກັບການ ໄດ້ມາຊຶ່ງການມີຊື່ສຽງອື່ນໆ.

ຖ້າພວກເຮົາຫາກຕິດໜັ້ນໃນພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ ແທນທີ່ຈະຊອກຫາແນວຄິດອັນຈິດຈາງໃນສັມຍລ້າສຸດ ໃນເລື່ອງຝ່າຍວິນຍານນັ້ນ ພວກເຮົາຈະໄດ້ພົບກັບອາຫານທີ່ເຮົາຕ້ອງການຢາກຈະຢູ່ຢ່າງຝ່າຍວິນຍານຂອງພຣະ ເຈົ້າແທ້ ທັງຈະເປັນຜູ້ສຸຂພາບດີຝ່າຍຈິດຍານດ້ວຍ. ນຶ່ງໃນຈຳນວນຫລາຍທາງ ທີ່ຈະລະລາຍພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ປະສົບກັບການອິ່ມດ້ວຍພຣະຄຳນັ້ນແມ່ນການເປັນຜູ້ນຳຂອງໜ່ວຍ, ຫລືເປັນຜູ້ສອນພຣະທັມ. ການສຶກສາແລະ ການຕຽມທີ່ຈຳເປັນສຳລັບຫນ້າສອນຫ້ອງຮຽນນັ້ນຈະໄດ້ນຳມາຊຶ່ງພຣະພອນອັນໃຫຍ່ຫລວງໃນຄວາມສ່ວາງແຈ້ງໃນ ພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ.

ອີກທາງນຶ່ງທີ່ຈະໄດ້ຮັບການລ້ຽງດູກແມ່ນເຮັດຕາມຄຳສອນຂອງຕົນເອງ. ທ່ານຈະຈິດຈຳແລະເຂົ້າໃຈສິ່ງ ທັງຫລາຍທີ່ທ່ານໄດ້ປະຕິບັດ. ຕົວຢ່າງ, ການໄດ້ຍິນສິ່ງດຽວກັນເຖິງສາມເທື່ອເປັນການເພີ່ມຄວາມສາມາດໃນການ ຈິດຈຳ. ການຈິດບັນທຶກສິ່ງໃດສິ່ງນຶ່ງລົງໄປກໍຍິ່ງຄວາມຈຳໄດ້ຕິດຕໍ່ອີກ. ແຕ່ວ່າການເຮັດຕາມສິ່ງທີ່ຕົນໄດ້ຍິນນັ້ນຍິ່ງ ເປັນຫົນທາງດີໃນການເຕີບໃຫຍ່ໃນຄວາມຮູ້ໃນພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ. ດ້ວຍການສອນແລະເຮັດຕາມພຣະທັມຂອງ ພຣະເຈົ້າພວກເຮົາສາມາດໄດ້ຮັບການລ້ຽງດູຝ່າຍວິນຍານຢ່າງດີຫລາຍ.

2. ຈົ່ງຝຶກຝົນຕົນເອງ (1 ຕມທ 4:7ຂ-10)

ໂປໂລໄດ້ສົມທຽບຣະຫວ່າງວິນຍ ແລະການຝຶກຊ້ອມຂອງນັກກິລາສຳລັບຕິດຕາມການເປັນເຫມືອນດັ່ງພຣະ ເຈົ້າຂອງຊີວິດຄຣິສຕຽນ. ໂປໂລໄດ້ບອກໃຫ້ຕີໂມທຽວໃຫ້ຝຶກຊ້ອມຕົນເອງໃນການເປັນເຫມືອນພຣະເຈົ້າ. ກິຣິຍາທີ່ ວ່າ, " ຝຶກຊ້ອມ " ສ່ວນມາກມີຄວາມຫມາຍວ່າວິນຍດ້ານການຫັດຮ່າງກາຍ, ແຕ່ວ່າໂປໂລໄດ້ເວົ້າເຖິງເລື່ອງການຝຶກ ຫັດຝ່າຍວິນຍານ ແລະໄດ້ແນະນຳຕີໂມທຽວໃຫ້ເປັນຄົນດູຫມັ່ນຝຶກຝົນຕົນເອງໃຫ້ເປັນຄົນສິນທັມ.

ແນ່ນອນ, ໂປໂລໄດ້ຮູ້ການຝຶກຫັດທາງຮ່າງກາຍນັ້ນເປັນທີ່ໄດ້ມາແຫ່ງສຸຂະພາບອັນດີຂອງມະນຸດ, ເຖິງແມ່ນ ວ່າການໄດ້ມານັ້ນຫາກມີກຳນົດ. ການຝຶກຫັດຝ່າຍວິນຍານກໍເຫມືອນກັນນັ້ນຍິ່ງມີສິ່ງໄດ້ຢ່າງຫລວງຫລາຍຕໍ່ຄົນທີ່ ເຊື່ອຫລາຍໆດ້ານໃນຊີວິດ, ທັງໃນຊີວິດນີ້ແລະຊີວິດທີ່ຈະມາອີກດ້ວຍ. ໂປໂລບໍ່ໄດ້ເວົ້າເຖິງຄຳຈ້າງ ຫລືວ່າໄດ້ຮັບຊີ ວິດໃນທີ່ນີ້ ຫລືວ່າໃນຕໍ່ໄປດ້ວຍຄວາມພະຍາຍາມຂອງເຮົາເອງ, ແຕ່ວ່າຊີວິດທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບໂດຍຄວາມເຊື່ອໃນພຣະບຸດ

ຂອງພຣະເຈົ້າ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຢຊູຄຣິດ, ແລະເສີມຂຍາຍຄວາມເປັນເຫມືອນພຣະເຈົ້າຂອງທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອມັ້ນມີຄວາມສາມາດເກີດຜົນໄດ້. ຈົ່ງສັງເກດການທີ່ໂປໂລວ່າ, ພວກເຮົາຝຶກຕົນແລະດົ່ມລົມເພາະວ່າພວກເຮົາມີຫວັງໃນອົງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງມີຊີວິດຢູ່. ຄົນທີ່ເຊື່ອຄວນຈະຕ້ອງເຊື່ອແລະມີຄວາມຫວັງໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເຢຊູກ່ອນທີ່ຈະສາມາດເສີມຂຍາຍຄວາມຊອບທັມອັນແທ້.

ການອ້າງເຖິງພຣະເຈົ້າວ່າເປັນພຣະຜູ້ໂຖ່ຂອງທຸກຄົນນັ້ນແມ່ນເວົ້າເຖິງຄວາມສາມາດເປັນໄປໄດ້ຂອງທຸກຄົນທີ່ປະສົບກັບພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃນເມື່ອຄວາມພື້ນຫາກສາມາດໄດ້ມາກັບທຸກຄົນນັ້ນ ມັນກໍບໍ່ແມ່ນຈະໄດ້ມາດ້ວຍເປັນໄປຕາມອັຕຕະໂນມັດ. ດັ່ງນັ້ນ, ໂປໂລຈຶ່ງໄດ້ສລຸບຄຳອ້າງອົງນີ້ດ້ວຍປໂຍກທີ່ວ່າ, " ໂດຍສະເພາະຄົນທັງຫລາຍທີ່ເຊື່ອເທົ່ານັ້ນ ". ດັ່ງທີ່ໂປໂລໄດ້ກ່າວໃນ ອຟຊ 2:8 ວ່າ, " ດ້ວຍວ່າທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຖືກຊົງໂຜດໃຫ້ພື້ນນັ້ນ ກໍຍ້ອນພຣະຄຸນດ້ວຍທາງຄວາມເຊື່ອ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ບໍ່ໄຊ້ພວກທ່ານເຮັດເອົາເອງ ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານໃຫ້."

ໃນຊີວິດນີ້ສິ່ງທີ່ໄດ້ມາໃນເລື່ອງການເປັນເຫມືອນພຣະເຈົ້າລວມທັງຄວາມສັນຕິ, ຄວາມຮັກ, ຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ, ຄວາມສາມັກຄີທັມ, ຄວາມຮັບປະກັນ, ພຣະພອນທັງຫລາຍ, ແລະການເກີດຫມາກເກີດຜົນ. ສິ່ງທີ່ຈະໄດ້ມາໃນຊີວິດທີ່ຈະມາເຖິງນັ້ນແມ່ນກ່ຽວກັບເລື່ອງຄວາມພື້ນ ແລະສວັນກ່ອນ, ແລະເປັນບຳເນັດເຫມືອນກັນສຳລັບຄວາມສັດຊື່ ແລະຄວາມມີສິນທັມຂອງຄົນທີ່ເຊື່ອ. ພຣະຄົມພິໄຫມ່ນັ້ນເຕັມໄປດ້ວຍການກ່າວເຖິງບຳເນັດພິເສດຕ່າງໆທີ່ຈະມອບໃຫ້ຄົນທີ່ເຊື່ອທັງຫລາຍໃນການມີຊີວິດອັນມີສິນທັມຂອງເຂົາ.

ດັ່ງທຸກວັນນີ້ເປັນວັນສມັຍໃຫມ່ ພວກຄຣູຝຶກໄດ້ຫນຸນໃຈຄົນທັງຫລາຍໃຫ້ສິ່ງເສີມປະຕິທິນການຝຶກຊ້ອມເນື້ອກາຍຂອງເຂົາ. ຄົນທີ່ເຊື່ອກໍຄວນຈະຮັກສາການປະຕິບັດປະຈຳວັນໃນການຝຶກຝົນຄວາມມີສິນທັມໃຫ້ສມ່ຳສເນີເຫມືອນກັນ. ຈົ່ງອະທິຖານຢ່າງສມ່ຳສເນີ, ການຮຳຮຽນພຣະຄົມພິ, ການນະມັສການ, ການຖືສິນອິດອາຫານ, ແລະວິນັຍຝ່າຍວິນຍານຕ່າງໆທຸກຢ່າງເພາະມັນບໍ່ຫມົດເປັນໃນຕົວຂອງມັນເອງ, ທັງຫມົດນັ້ນແມ່ນຫນ້າທີ່ທີ່ຈະເສີມຂຍາຍຄວາມສຳພັນກັບພຣະເຈົ້າໃຫ້ເລິກເຊິ່ງກວ່າເກົ່າຫລັງຈາກໄດ້ຮັບຄວາມພື້ນແລ້ວ.

3. ຈົ່ງສະແດງອອກຊີວິດທີ່ເຫລື້ອມໃສໃນພຣະເຈົ້າ (1 ຕມຫ 4:11-16)

ເຖິງແມ່ນວ່າຕີໂມທຽວຈະເປັນຄົນຫນຸ່ມສະເພາະໂປໂລແລະຄົນອື່ນໆໃນຄຣິສຕະຈັກ, ແຕ່ເພິ່ນກໍເປັນສິດຍາພິບານໃນຄຣິສຕະຈັກທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບອັນໃຫວ່ງຫລວງ. ເພິ່ນຕ້ອງໄດ້ສິດສອນຄວາມຈິງ ແລະເປັນແບບຢ່າງທີ່ມີສິນທັມໃນເລື່ອງການເວົ້າຈາ, ໃນກິຣິຍາມາຣະຍາດ, ໃນຄວາມຮັກ, ໃນຄວາມເຊື່ອ, ແລະໃນດ້ານຄວາມບໍຣິສຸດ. ການເວົ້າຈາ ແລະກິຣິຍາມາຣະຍາດຂອງຕີໂມທຽວນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ສາມາດເຫັນໄດ້ ແລະຈຳເປັນຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບການສິດສອນຂອງເພິ່ນຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນຄວາມຫນຸ່ມແຫນ້ນຂອງເພິ່ນຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ເພິ່ນເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ໄດ້. ເຖິງປານນັ້ນຄຸນນະພາບພາຍໃນຂອງເພິ່ນຄືຄວາມຮັກ, ຄວາມເຊື່ອ, ແລະຄວາມບໍຣິສຸດນັ້ນກໍເປັນສິ່ງສຳຄັນໃນການເປັນຕົວຢ່າງຝ່າຍສິນທັມ, ເຖິງແມ່ນວ່າມັນຈະເປັນສິ່ງທີ່ສັງເກດເຫັນໄດ້ຢ່າງງ່າຍໆກໍຕາມ. ຄຸນສົມບັດທັງດ້ານນອກແລະດ້ານໃນເປັນສ່ວນປະສົມຂອງລັກສະນະທ່າທາງຂອງຕີໂມທຽວ. ລັກສະນະນັ້ນກໍເປັນສ່ວນສຳຄັນຫລາຍກວ່າອາຍຸສຳລັບພຣະເຈົ້າທີ່ຈະໃຊ້ຄົນໃນງານຂອງພຣະອົງນັ້ນ. ຈົ່ງຈຳໄວ້ວ່າ ເມື່ອພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ຊາມູເອັນ, ດາວິດ, ແລະເຢເຣເນີຢາ ເມື່ອເວລາພວກເພິ່ນຍັງຫນຸ່ມຢູ່ເພາະວ່າລັກສະນະກິຣິຍາ ແລະມາຣະຍາດຂອງພວກເພິ່ນກໍຢູ່ເຫນືອຄຳຕ້ອງຕິໃດໆ.

ແຕ່ຫນ້າເສັຽດາຍ ທີ່ຜູ້ມີຊື່ສຽງສຳຄັນຄຣິສຕຽນຫລາຍຄົນໃນຂ່າວ ແລະໃນຄຣິສຕະຈັກຕ່າງໆໄດ້ຖືກຈັບຜິດໃນເລື່ອງການຜິດສິນທັມ. ການພາດພັ້ງລະເລີຍໃນຄຸນນະສົມບັດໄດ້ລ່ວງເກີນຄຳສອນໃນຂ່າວປະເສີດ ແລະໄດ້ເຮັດໃຫ້ການຮັບໃຊ້ຍິ່ງຍາກຂຶ້ນສຳລັບຄົນທັງຫລາຍທີ່ມີຄຸນສົມບັດດີສົມກັບຫນ້າທີ່ສອນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຜູ້ນຳທີ່ຫນຸ່ມນ້ອຍຄວນເປັນຄົນໃຈເຢັນ ແລະປ່ອຍເວລາໃຫ້ກິຣິຍາແລະລັກສະນະທັງດ້ານນອກແລະດ້ານໃນໃຫ້ເປັນໄປຕາມຄຳສອນຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ຕີໂມທຽວຕ້ອງປະກອບດ້ວຍຕົວຢ່າງທີ່ມີສິນທັມຂອງພຣະເຈົ້າ ເຂົ້າກັນກັບການອ່ານພຣະທັມ, ການແນະນຳ, ແລະການສິດສອນ. ໃນສມັຍບູຮານນັ້ນ ແລະກະທັ້ງຮອດສມັຍຂອງການປະດິດຄິດສ້າງຈັກພິມແລ້ວ, ຄົນຂອງພຣະ

ເຈົ້າໄດ້ເຜິ້ງພິງການການອ່ານພຣະຄົມພິໃນສາທາຣະນະສະຖານຢ່າງມາກມາຍ ເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະນຳເອົາພຣະຄຳນັ້ນໄປປະຕິບັດໃນຊີວິດຂອງຕົນ, ໂຮເຊອາ (2 ກະສັດ 22-23), ເອຊະຣາ (ນໜ 8), ແລະ ພຣະເຢຊູເອງ (ລກ 4:16) ກໍໄດ້ອ່ານພຣະຄົມພິໃນສະທາຣະນະສະຖານ ເພື່ອນຳເອົາພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າສູ່ໄພ່ພົນ ຂອງພຣະອົງ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ພຣະພອນພິເສດແກ່ຕີໂມທຽວໃຫ້ເປັນຄຣູສອນ ແລະຜູ້ນຳທີ່ດີໃນຄຣິສຕະຈັກ. ເພິ່ນໄດ້ຖືກເຕືອນ ບໍ່ໃຫ້ເມີນເສີຍຕໍ່ພຣະພອນຝ່າຍວິນຍານ ແຕ່ວ່າໃຫ້ນຳເອົາທັງສິນທັມ ແລະວຽກງານການຮັບໃຊ້ທັງສອງຢ່າງນີ້ໄປປະ ຕິບັດເພື່ອໃຫ້ເກີດຄວາມກ້າວໜ້າທີ່ເຫັນໄດ້ສຳລັບທຸກໆຄົນ. ການພະຍາຍາມເຊັ່ນນີ້ຕ້ອງເຮັດໃຫ້ຕີໂມທຽວເປັນຄົນທີ່ ມີສະຕິໃນການເສີມຂຍາຍຄວາມສາມາດແລະການລ້ຽງດູຝ່າຍວິນຍານໃຫ້ເຕີບໃຫຼ່.

ພວກເຮົາຄວນຈະມີສະຕິໃນເຣື່ອງຕົວຢ່າງຂອງພວກເຮົາຕໍ່ໜ້າຄົນອື່ນ. ພວກເຮົາຄວນຈະເສີມຂຍາຍລັກສະ ນະການປາກເວົ້າ ແລະມາຣະຍາດທີ່ສາມາດເຫັນໄດ້ໃຫ້ດີ ດັ່ງດຽວກັນກັບຄຸນນະພາບດ້ານໃນຄືຄວາມຮັກ, ຄວາມ ເຊື່ອ, ແລະຄວາມບໍຣິສຸດ (1 ຕມທ 4:12). ການທົດລອງນັ້ນກໍສາມາດພຽງພໍກັບມາຣະຍາດ ແລະຫລັກຄຳສອນ ຂອງພວກເຮົາໃນຂະນະນີ້ ແຕ່ວ່າພວກເຮົາຄວນຈະທຳງານໜັກເພື່ອຈະໄດ້ເປັນຜູ້ສຳເຣັດໃນການງານຂອງພຣະເຈົ້າ. ບໍ່ແມ່ນອາຍຸ ຫລືວ່າການຂາດປະສົບການທີ່ເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າໃຊ້ເຮົາບໍ່ໄດ້; ແຕ່ວ່າມັນແມ່ນຄວາມບໍ່ຢາກໃຊ້ ແລະ ຄວາມບໍ່ຢາກເສີມຂຍາຍຄວາມສາມາດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເອົາໃຫ້ເຮົາເພື່ອໃຊ້ສຳລັບສັຣະເສີນພຣະນາມຂອງພຣະອົງໃນຊີ ວິດຂອງພວກເຮົາຕາມນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະອົງຕ່າງໆ.

ອຸປຸຖົມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ www.lsbfc.com ແປໂດຍ V.S.